

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/83/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200394
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200394.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Ľubici Filovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. R. J. XXX, práv. zast. advokátskou kanceláriou VARMUS, s. r. o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava, práv. zast. JUDr. Milošom Kvasňovským, advokátom so sídlom Dunajská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 33/13352/13/RR zo dňa 23. júla 2013, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2014-75 zo dňa 20. januára 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/33/2014-75 zo dňa 20. januára 2015 m e n í t a k , ž e r o z h o d n u t i e ž a l o v a n é h o č . k . 3 3 / 1 3 3 5 2 / 1 3 / R R z o d ň a 2 3 . j ú l a 2 0 1 3 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Žalovaný j e p o v i n n ý z a p l a t i ť ž a l o b c o v i n á h r a d u t r o v k o n a n i a v o v ý š k e 5 4 5 , 0 2 e u r , v l e h o t e 1 5 d n í o d p r á v o p l a t n o s t i r o z h o d n u t i a n a ú č e t p r á v n e h o z á s t u p c u ž a l o b c u a d v o k á t s k e j k a n c e l á r i i V A R M U S , s . r . o . , s o s í d l o m P a l á r i k o v a 8 3 , Č a d c a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadným rozsudkom č. k. 20S/33/2014-75 zo dňa 20. januára 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. k. 33/13352/13/RR zo dňa 23.07.2013 a jeho prvostupňového rozhodnutia z 11.04.2013, č. 1625/2012/E-OZ, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 276/2001 Z. z.“), zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z. z.“), v spojení s ustanoveniami vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike pre regulovaný subjekt (ďalej len „vyhl. č. 225/2011 Z. z.“), a súčasne v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 3 písm. e/, v § 5 ods. 14, v § 6 ods. 2 písm. c/, zákona č. 309/2009 Z. z., v intenciách § 45 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., v § 12 ods. 1 písm. a/, v § 14 ods. 1, 5 zákona č. 276/2001 Z. z., v § 11 ods. 1 písm. b/ a v § 11a ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 225/2011 Z. z., postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd poukazom na to, že predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku bolo posúdenie tej základnej otázky, či zariadenie žalobcu na výrobu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo uvedené do prevádzky po 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11a ods. 1 písm. b/ Vyhlášky č. 225/2011 Z. z., alebo pred 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky, uviedol, že zákon č. 309/2009 Z. z. v § 2 ods. 3 písm. e/ uvádza legálnu definíciu času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Týmto je dátum, kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr. Keďže v danom prípade oznámenie o drobnej stavbe bolo vydané 25.05.2012, bolo potrebné zo strany správnych orgánov posúdiť, či funkčná skúška bola úspešne vykonaná taktiež do 30.06.2012 alebo až po 01.07.2012. Správne orgány posúdili ukončenie funkčnej skúšky dňom 02.07.2012. Vychádzali pritom z protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D, a. s., ktorý za dátum jej ukončenia stanovil tento dátum (bod 13).

Ďalej krajský súd poukazom na to, že právny rámec funkčnej skúšky stanovuje § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z., definíciu, čo je to funkčná skúška, zákon neobsahuje, konštatoval, že z uvedeného ustanovenia však vyplýva, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy má povinnosť vykonať funkčnú skúšku do 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu elektriny a ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, pričom spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Krajský súd zdôraznil, že z uvedeného ustanovenia v spojení s § 2 ods. 3 písm. e/ cit. zákona vyplýva, že funkčná skúška je súhrn opatrení prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorými preskúma, či zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, pritom je v právomoci prevádzkovateľa distribučnej sústavy určiť spôsob a podmienky jej vykonania. Podľa názoru krajského súdu tá skutočnosť, že v čase vykonania funkčnej skúšky u žalobcu nebol prijatý u prevádzkovateľa prevádzkový poriadok, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná a súdu je známa z úradnej činnosti, ešte neznamená, že si tento spôsob a podmienky nemohol prevádzkovateľ určiť iným spôsobom. Uviedol, že tento spôsob si určil usmernením pre vykonanie funkčnej skúšky, ktoré sa nachádza v správnom spise a bolo zverejnené na webovej stránke prevádzkovateľa, z ktorého vyplýva, že k vykonaniu funkčnej skúšky nebolo potrebné len preskúmať samotné zariadenie z technického hľadiska, ale bolo potrebné preskúmať aj predložené listinné dôkazy, a to schválený realizačný projekt stavby, uzavretú zmluvu o pripojení, zmluvu o dodávke a distribúcii pri vzniku nového odborného miesta a miestne prevádzkové predpisy pre Elektráreň. Mal za to, že súčasťou funkčnej skúšky nebolo len vykonanie čiastkových kontrol na technické parametre zariadení na výrobu elektriny v teréne, ale aj preskúmanie listinných dôkazov technického charakteru.

Podľa názoru krajského súdu súčasťou funkčnej skúšky je nielen posudzovanie jednotlivých technických parametrov priamo na zariadení, ale aj posudzovanie listín predložených žiadateľom ohľadne týchto parametrov a skontrolovanie samotných technických výstupov z jednotlivých kontrol (z

interných materiálov prevádzkovateľa), aby bolo možné do protokolu, ktorý je len dokladom o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, uviesť záverečný výsledok kontroly. Táto administratívna časť kontroly všetkých získaných listinných dôkazov je taktiež kontrolou technických podmienok v zmysle § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z., t.j. je funkčnou skúškou. Krajský súd konštatoval, že až overením správnosti podkladov pre vydanie protokolu je funkčná skúška zavŕšená. Dátum tohto zavŕšenia bol v protokole v prvom v poradí uvedený 02.07.2012 a podľa názoru súdu tento dátum je ukončením funkčnej skúšky. Nejedná sa pritom o dátum vydania dokladu (protokolu) o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, ale dátum jej ukončenia. Z protokolu ako dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky nevyplýva, že by dátum uvedený v bode 13 bol dátumom vydania tohto dokladu. Práve naopak, z obsahu bodu 13 jednoznačne vyplýva, že dátumom ukončenia funkčnej skúšky je deň 02.07.2012, ktorý nie je možné chápať ako dátum vydania protokolu.

Súhlasiac s tvrdením, že funkčnou skúškou prevádzkovateľ distribučnej sústavy skúma, či zariadenie spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, krajský súd tiež konštatoval, že zo zákona nevyplýva, že toto skúmanie musí obsahovať len technické úkony priamo v teréne t.j. na mieste inštalácie. Sama skúška, hoci skúma technické podmienky, pozostáva nielen z technickej časti, ale aj z administratívnej časti, pričom administratívna časť bude preverovať splnenie technických podmienok. Nie je možné požadovať od prevádzkovateľa distribučnej sústavy, aby priamo na mieste samom, bez komplexného posúdenia vecí aj z pohľadu ďalších listinných dôkazov, resp. výsledkov vykonania ďalších čiastkových úkonov, uzavrel funkčnú skúšku ako úspešnú poslednou čiastkovou kontrolou. Preto táto časť kontroly nie je len formalitou, ktorá by nemala vplyv na konečný výsledok skúšky a práve preto, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy si takúto formu funkčnej skúšky na základe zákonného zmocnenia upravil, čo deklaroval vo svojom protokole, je potrebné z takto definovanej formy funkčnej skúšky aj vychádzať.

Vo vzťahu k námietke, že súčasťou spisu sú dva protokoly o funkčnej skúške - protokol podpísaný 02.07.2012 a jeho dodatok podpísaný 22.06.2012, krajský súd konštatoval, že dodatok pôvodného protokolu bol opatrený vysvetlením, že sa jedná o doplnok k pôvodnému protokolu za účelom potvrdenia ukončenia funkčných skúšok v teréne v termíne uvedenom v bode 12 a bod 12 mal uvedený dátum 22.06.2012. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že tento dodatok slúžil len na potvrdenie dátumu ukončenia funkčných skúšok v teréne dňom 22.06.2012. Ak teda súd zaujal právny názor, že funkčná skúška je ukončená overením správnosti písomných podkladov pre vydanie protokolu, teda súčasťou funkčnej skúšky je aj tzv. administratívna kontrola listinných dôkazov a technických podmienok v zmysle § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z., ktorá nasleduje po ukončení čiastkových skúšok v teréne, potom dodatkový protokol nie je potvrdením o tom, kedy funkčná skúška bola dovŕšená, t.j. kedy bola ukončená. Takýmto protokolom je potom pôvodný protokol, ktorý ako ukončenie funkčnej skúšky uvádza v bode 13 deň 02.07.2012. Podľa názoru krajského súdu zistený skutkový stav je potrebné jednoznačne právne vyhodnotiť tak, že na funkčnú skúšku ukončenú dňom 02.07.2012 bolo potrebné aplikovať § 11a Výhlášky ÚRSO č. 225/2011 Z. z., čo aj prvostupňový správny orgán v súlade so zákonom učinil.

Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu o tom, že funkčná skúška bola ukončená až dňom 02.07.2012, a preto čo sa týka ceny elektriny, bolo potrebné na zariadenie žalobcu aplikovať § 11a ods. 1 písm. b/ Výhlášky č. 225/2011 Z. z., považujúc rozhodnutie žalovaného za zákonné, majúc za to, že bol riadne zistený skutkový stav nevyhnutný pre právne posúdenie vecí a vec bola taktiež i správne právne posúdená.

K argumentácii zástupcu žalobcu na pojednávaní vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/148/2013, ktorým krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie, krajský súd konštatoval, že týmto rozsudkom Krajský súd v Žiline zrušil napadnuté rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj „ÚRSO“) z toho dôvodu, že nebol dostatočne zistený skutkový stav, pretože nebolo jednoznačne preukázané, kedy v skutočnosti došlo k schváleniu protokolu, teda k zavŕšeniu funkčnej skúšky, keď v správnom konaní boli predložené dva protokoly o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D s dátumom 02.07.2012 a 28.06.2012, pričom pod tlačenu časťou

druhého protokolu bolo ručne dopísané, že tento protokol sa vydáva ako potvrdenie k pôvodnému protokolu za účelom potvrdenia ukončenia funkčných skúšok v termíne uvedenom v bode 12. Z tohto dodatku teda nevyplyvalo jednoznačne, či tento dodatok k pôvodnému protokolu bol vydaný len na špecifikáciu dátumu, kedy boli ukončené funkčné skúšky v teréne alebo funkčná skúška ako celok. Naopak, v prípade žalobcu táto skutočnosť bola zrejmá. Podľa názoru krajského súdu daný skutkový stav teda nie je totožný so skutkovým stavom, ktorý bol posudzovaný v právnej veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 20S/148/2013, na ktorú poukazoval na pojednávaní právny zástupca žalobcu a naopak, na takto zistený skutkový stav správne orgány zákonne aplikovali relevantnú právnu úpravu.

K argumentácii zástupcu žalobcu na pojednávaní vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/20/2014-55 zo dňa 10.12.2014, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví podľa § 250j ods. 3 O.s.p., krajský súd uviedol, že aj tento prípad bol odlišný od prejednávaneho prípadu, keďže k zrušeniu napadnutého rozhodnutia došlo z dôvodu nepredloženia kompletného administratívneho spisu, v ktorom sa pôvodný protokol o vykonaní funkčnej skúšky nenachádzal.

Vo vzťahu k námietke, že zariadenie bolo uvedené do prevádzky už 22.06.2012 a od tohto dňa bol žalobca oprávnený prevádzkovať zariadenie, krajský súd poukázal na to, že aby mohli byť jednotlivé kontroly, napr. kontrola spôsobu merania a nastavenia ochrán, vôbec vykonané, je potrebné, aby uvedené zariadenie bolo napojené do distribučnej sústavy. Uviedol, že iným spôsobom sa ani jednotlivé parametre požadované v protokole o funkčnej skúške nedajú zadefinovať a odčítať. Ak teda zariadenie bolo pripojené v distribučnej sústave, uvedené neznamena, že tento okamih je totožný s okamihom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Jednoznačne časom uvedenia zariadenia výrobcu do prevádzky v zmysle § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z. z. je úspešné vykonanie funkčnej skúšky (ak právoplatné kolaudačné rozhodnutie bolo vydané skôr). Je teda momentom úspešného vykonania funkčnej skúšky nielen vykonanie jednotlivých technických kontrol (ktorých dôsledkom môže byť aj dodávanie el. energie do distribučnej siete), ale aj administratívne posúdenie jednotlivých výsledkov a výstupov z týchto kontrol, ako aj posúdenie ďalších predložených listinných dôkazov. Podľa názoru krajského súdu táto námietka nemôže byť spôsobilá na to, aby súd iným spôsobom kvalifikoval moment uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, keďže tento moment je viazaný vyslovene na úspešné vykonanie funkčnej skúšky a nie na moment napojenia zariadenia do distribučnej sústavy.

Krajský súd za nedôvodné tiež považoval odvolávanie sa žalobcu na tzv. upozornenie uvedené v úplnom závere protokolu. Uviedol, že samotný protokol obsahuje jednotlivé položky, ktoré je potrebné dodržať, aby bola funkčná skúška úspešne zavŕšená. Upozornenie v protokole bolo pôvodne nesprávne formulované, keď bolo uvedené, že údaje v protokole sú platné ku dňu uvedenom v bode 8, čo je jedna z čiastkových kontrol zariadenia priamo v teréne. Následne bolo toto upozornenie opravené, podľa ktorého v tomto upozornení namiesto bodu 8 mal byť uvedený bod 12. Už samotné oba predložené protokoly obsahujú rozdielne upozornenia v bode b/, keď v protokole z 02.07.2012 je uvedený bod 8 a v protokole z 22.06.2012 je uvedený bod 12. Žalovaný naproti tomu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazuje na ďalšiu opravu zo dňa 04.02.2013, ktoré ďalej opravuje toto usmernenie tak, že sa malo jednať o bod 13. Mal za to, že samotné tzv. upozornenie bolo v protokole vytlačené mylne, bolo dvakrát opravované, a preto nie je možné z hľadiska určitosti tohto úkonu z neho, ani z jeho opráv vychádzať.

K námietke prílišného formalizmu správnych orgánov, krajský súd konštatoval, že správne orgány vychádzali len z dikcie zákona a súdu nie je príslušné riešiť tvrdosť zákona, pretože podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa preskúmava len zákonnosť konkrétneho napadnutého rozhodnutia ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu a len ak sa v tomto smere zistí nezákonnosť, môže dôjsť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

Vo vzťahu k námietke, že bolo vydané potvrdenie ÚRSO o splnení oznamovacej povinnosti z 01.08.2012, ÚRSO vydal potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti o začiatku výkonu činnosti podľa § 5 ods. 4 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike zo dňa 01.08.2012, v ktorom je ako začiatok výkonu

činnosti zariadenia uvedený dátum 22.06.2012, čo podľa názoru žalobcu preukazuje tú skutočnosť, že žalovaný mal vychádzať z dátumu 22.06.2012, krajský súd uviedol, že potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti bolo vydané podľa § 5 ods. 5 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a ako také vychádza z oznámenia regulovaného subjektu o začiatku jeho činnosti. Toto potvrdenie o začiatku, ukončení alebo zmene tejto činnosti vydá úrad a je dokladom o oprávnení regulovaného subjektu podnikat'. Jedná sa teda o potvrdenie o inej skutkovej okolnosti ako o tej, ktorá je predmetom prieskumu v tomto súdnom konaní a to konkrétne o začiatku činnosti výroby a dodávky elektriny zariadením na výrobu elektriny a zároveň vychádza z údajov, ktoré úradu oznámi samotná dotknutá osoba.

K námietke, že bolo vydané potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov z 30.11.2012, kde je uvedený dátum uvedenia zariadenia do prevádzky 22.06.2012, krajský súd uviedol, že boli vydané dve takéto potvrdenia, obe na základe žiadosti žalobcu, prvé zo dňa 09.08.2012 na základe pôvodného protokolu o funkčnej skúške, v ktorom bol uvedený dátum ukončenia funkčnej skúšky 02.07.2012 a druhé zo dňa 30.11.2012 na základe dodatkového protokolu s dátumom ukončenia funkčnej skúšky v teréne 22.06.2012, ktorý dátum bol zobraňovaný ako dátum uvedenia zariadenia do prevádzky. Potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie je podkladom pre cenové rozhodnutie, pretože potvrdenie v zmysle § 7 zákona č. 309/2009 Z. z. o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré samo nie je rozhodnutím, je jedným z procesných predpokladov, aby žiadateľ mohol uplatňovať právo na podporu podľa § 3 ods. 1 zákona a teda, aby mohlo byť rozhodnuté v cenovom konaní podľa § 14 zákona č. 276/2001 Z. z., preto prvostupňový správny orgán musel vyhodnotiť, ktoré potvrdenie bude podkladom pre jeho cenové rozhodnutie. Pri vyhodnocovaní dôkazov zobral do úvahy ako podklad svojich rozhodnutí (a odvolací správny orgán sa s ním stotožnil) potvrdenie zo dňa 09.08.2012, keď vykonal dokazovanie k skutočnému dátumu vykonania funkčnej skúšky oboznámením sa s obsahom oboch protokolov a viacerými vyjadreniami vyhotoviteľa oboch protokolov SSE - D, ktorý sa k tejto otázke na dopyt prvostupňového správneho orgánu vyjadroval. Rovnako aj žalovaný doplnil dokazovanie dopytom na riaditeľa odboru elektroenergetiky ÚRSO, z vyjadrenia ktorého vyplýva, že ÚRSO bol počas správneho konania zavádzaný rôznymi dokladmi preukazujúcimi čas uvedenia zariadenia do prevádzky, preto sa omylom vydali dve potvrdenia a v súčasnej dobe sa začalo konanie podľa § 12b ods. 1 z. č. 309/2009 Z. z. o odstránení tejto chyby. Krajský súd zdôraznil že správne orgány aplikujú zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 Správneho poriadku v spojení s § 14 ods. 9 z. č. 276/2001 Z. z.) vyhodnotili dôkaz - potvrdenie ÚRSO o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov z 30.11.2012 v spojení s vyhodnotením všetkých ostatných dôkazov ako irelevantný, a preto nie je možné poukazovať bez kontextu s celým vykonaným dokazovaním na tento, z celku všetkých dôkazov vytrhnutý listinný dôkaz, na ktorý správne orgány neprihliadli.

Krajský súd žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v konaní úspešný.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov celého konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca poukazom na skutkové zistenia danej veci a relevantnú právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z. a v § 11 ods. 1 a v § 11a ods. 1 vyhlášky č. 255/2011 Z. z. vyslovil názor, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu názoru a priklonil sa k

príliš formalistickému rozhodovaniu správnych orgánov.

Poukazom na to, že všetky časti funkčnej skúšky uvedené pod bodmi 1 až 12 protokolu boli vykonané v lehote do 22.06.2012; od tohto okamihu bolo zariadenie žalobcu napojené do distribučnej siete a odvtedy aj stredoslovenská energetika fakturuje žalobcovi za odber elektrickej energie; zmluva o dodávke a distribúcii elektriny bola so žalobcom podpísaná dňa 22.06.2012, žalobca uviedol, že z uvedených skutočností vyplýva logický záver, že funkčná skúška na zariadení žalobcu na výrobu elektriny bola uskutočnená dňa 22.06.2012 a od tohto dátumu bolo zariadenie uvedené do prevádzky, vtedy bola uzavretá zmluva a od tohto okamihu i dochádza k fakturácii elektrickej energie. Dôvodil, že opačný výklad času uvedenia zariadenia žalobcu do prevádzky by znamenal neoprávnený odber elektrickej energie, čo si zrejme neuvedomili správne orgány, ktoré rozhodovali o žiadosti žalobcu o cenovom návrhu na určenie ceny elektriny, a rovnako ani prvostupňový súd.

Žalobca poukázal tiež na to, že podľa judikatúry Ústavného súdu SR príliš formalistický postup a príliš formalistické rozhodovanie orgánov verejnej správy a iných orgánov je v rozpore s Ústavou SR a so zmyslom a účelom zákona.

Záverom odvolania žalobca poukazom na to, že zmyslom a účelom zákona č. 309/2009 Z. z. je vyhodnotiť a správne určiť, kedy bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky, uviedol, že je logické, že bez úspešne vykonanej skúšky by zariadenie žalobcu nemohlo byť uvedené do prevádzky dňom 22.06.2012 a nemohla by s ním byť uzavretá zmluva o dodávke a distribúcii elektriny a od tohto dátumu by nemohla prebiehať fakturácia za dodávku elektriny, a preto ak teda všetky listinné doklady (zmluva, faktúra) uzavreté a vystavené medzi dodávateľom - stredoslovenskou energetikou a odberateľom - žalobcom, boli realizované od 22.06.2012, je zjavné, že funkčná skúška pripojenia zariadenia žalobcu do distribučnej siete bola vykonaná dňom 22.06.2012. Mal za to, že opačný výklad je príliš formalistický, nesprávny a odporuje zmyslu a obsahu zákona č. 309/2009 Z. z.

Žalobca v priebehu odvolacieho konania predložil Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 373/2015-33 z 25.11.2015. Uviedol, že v predložennom rozhodnutí ústavný súd rozhodoval v obdobnej veci, ktorá je predmetom súdneho prieskumu.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní. Poukazom na skutkové zistenia daného prípadu vyslovil názor, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s relevantnými ustanoveniami príslušných právnych predpisov.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správnomu orgánu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. k. 33/13352/13/RR zo dňa 23.07.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č.1652/2012/E-OZ z 11.4.2013, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmaným rozhodnutím č. k. 33/13352/13/RR zo dňa 23.07.2013 žalovaný správny orgán potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie č.1652/2012/E-OZ z 11.4.2013.

Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím č.1652/2012/E-OZ z 11.4.2013 žalovaný správny orgán vo veci rozhodnutia o cene elektriny pre stanovenie doplatku pre regulovaný subjekt - žalobcu, rozhodol tak, že schvaľuje pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny F. na streche chaty V. s celkovým inštalovaným výkonom 6,72 kW, nachádzajúcom sa na streche chaty, na adrese V. XXX, XXX XX V., v k. ú. V., na pozemku s parc. č. C-KN 13090/2. Uvedená pevná cena je bez DPH.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a konanie im prechádzajúce v rozsahu žalobných dôvodov, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 373/2015-33 z 25. novembra 2015, predloženého žalobcom, zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, majúce za následok nesprávne vyhodnotenie skutkových zistení daného prípadu.

Zistil, že základné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj zákonnosť rozhodnutí žalovaného správneho orgánu spočívajú v jeho tvrdení, že napadnutými rozhodnutiami žalovaného bol ukrátený na svojich právach, pretože žalovaný nesprávne zistil skutkový stav veci a tento vyhodnotil v rozpore s obsahom a zmyslom zákona č. 309/2009 Z. z., majúce za to, že v danom prípade došlo k príliš formalistickému rozhodovaniu žalovaného ako aj prvostupňového súdu.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. I.ÚS 373/2015-33 z 25.11.2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ústavný súd v uvedenom konaní mal preukázané:,V konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 21S 79/2013 sa žalobou podanou podľa V. časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako prvostupňového správneho orgánu č. 1795/2012/E-OZ, spis č. 8263-2012-BA zo 14. decembra 2012 v spojení s rozhodnutím Regulačnej rady Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ako druhostupňového správneho orgánu č. 13/3308/13/RR z 15. apríla 2013, ktorými označené správne orgány rozhodli o cene za 1 MWh elektriny pre rok 2012 vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení (solárne panely, ďalej len „zariadenie na výrobu elektrickej energie“) prevádzkovanom sťažovateľom ako výrobcom elektriny, a to na základe § 2 ods. 3 písm. e/ a § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podpore OZE“) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ a § 11a ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 225/2011 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška o cenovej regulácii“).

....Krajský súd rozsudkom sp. zn. 21S 79/2013 z 5. marca 2014 žalobu sťažovateľa proti označeným rozhodnutiam úradu pre reguláciu a regulačnej rady zamietol, stotožniac sa s ich závermi....

....Krajský súd a v odvolacom konaní stotožniac sa s ním aj najvyšší súd v napádanom rozsudku sp. zn. 3Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 okrem zjednotenia sa s uvedenými závermi správnych orgánov uzavreli, že aj keď SSE - Distribúcia ako prevádzkovateľ regionálnej distribučnej siete v rozhodnom období roku 2012 nemal v prevádzkovom poriadku stanovený spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky zariadení na výrobu elektrickej energie, z ktorého by bolo zrejmé, ktorý dátum, resp. ktorý deň je potrebné považovať za deň jej vykonania, tak ako mu to ukladal § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, predsa len podľa označených súdov SSE - Distribúcia tento zákonný nedostatok mala konvalidovať tým, že postupnosť krokov a priebeh jednotlivých fáz funkčnej skúšky premietla do formy protokolu o funkčnej skúške určením postupnosti jednotlivých jeho bodov, z obsahu ktorého je podľa krajského súdu, ako aj podľa najvyššieho súdu potrebné vychádzať a pripísať náležitú právnu relevanciu jeho v poradí poslednému bodu 13, v ktorom je za SSE - Distribúcia uvedený s podpisom riaditeľa sekcie AM dátum o „ukončení funkčnej skúšky“. Najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu Žiliny ako správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil...."

Ústavný súd citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 5 ods. 14, v 2 ods. 3, písm. c/ zákona o podpore OZE a právnu úpravu ustanovenú v § 11 ods. 1 a v § 11a ods. 1 vyhlášky o cenovej regulácii konštatoval: ... „Z citovaných relevantných ustanovení vyhlášky o cenovej regulácii vyplýva, že relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3, písm. e/ zákona o podpore OZE zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej

vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania.

Z rozhodnutia najvyššieho súdu ako aj z jemu predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil, vyplýva, že aj napriek dokazovaniu zistenej skutočnosti, že SSE - Distribúcia ako správca distribučnej siete si v rozpore s imperatívom daným mu explicitne v § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE spočívajúceho v povinnosti upraviť vo svojom prevádzkovom poriadku spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, túto povinnosť neplnil, takže distribútor objektívnym a úradom pre reguláciu (ktorý schvaľuje prevádzkový poriadok distribútorov) preskúmateľným spôsobom neurčil, kedy považuje funkčnú skúšku za vykonanú, najvyšší súd túto nezákonnosť, paradoxne v konaní o preskúmanie zákonnosti, opomenul, resp. prehliadol a pri ustálení rozhodného času na vykonanie funkčnej skúšky tento nedostatok zaplátal svojím výkladom o nutnosti prisúdiť v tomto smere právnu relevanciu internému protokolu správcu distribučnej siete o vykonaní funkčnej skúšky, výklad formy (usporiadania) ktorého je však vzhľadom na jeho všeobecnú nezáväznosť, a teda aj nevyhnutnosť značne polemický...."

Ústavný súd v danom prípade ustálil právny záver: „...Najvyšší súd v napádanom rozsudku v kontexte uvedeného sa nevysporiadal s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu el. energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, ale túto nezákonnosť, navyše v konaní o jej preskúmanie (podľa druhej hlavy V. časti OSP) najvyšší súd ústavne neudržateľným spôsobom ospravedlnil a konvalidoval svojím subjektívnym výkladom nemajúcim oporu v jasných ustanoveniach zákona o podpore OZE a vyhlášky o cenovej regulácii. Najvyšší súd týmto svojím postupom, ktorým následky nezákonného postupu distribútora siete a v konečnom dôsledku aj nezákonného postupu úradu pre reguláciu, ktorý schválil prevádzkový poriadok SSE - Distribúcia aj napriek tomu, že neobsahoval zákonom požadovanú úpravu podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky a ktorý konal navyše v danej veci aj ako správny organ v prvom stupni, absolútne bezprecedentne preniesol na plecia výrobcov el. energie z obnoviteľných zdrojov znášanie rizika nejednotnej aplikácie a výkladu dotknutých zákonných ustanovení ad hoc, majúcich však vplyv na ich osobnú a majetkovú sféru...."

Ústavný súd konštatoval: „...vzhľadom na uvedené nedostatky odôvodnenia napádaného rozhodnutia najvyššieho súdu je ústavný súd toho názoru, že najvyšší súd nerozhodol v danej veci tak, aby poskytoval rozumné vysvetlenie a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností. Z uvedeného dôvodu ústavný súd dospel k záveru, že napádaným rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 došlo k namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v nadväznosti na zistenie porušenia základných práv sťažovateľa vo výroku tohto rozhodnutia v bode. 2 rozhodol o zrušení rozsudku najvyššieho súdu sp, zn. 3Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie...."

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade sú rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorými žalovaný rozhodoval na obdobnom skutkovom a právnom základe, ako v uvedenom prípade, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp. zn. I.ÚS 373/2015-33 z 25.11.2015 konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 43/2014 z 28. januára 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo svetle právneho záveru Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveného v citovanom Náleze sa potom názor krajského súdu, podľa ktorého tá skutočnosť, že v čase vykonania funkčnej skúšky u žalobcu nebol prijatý u prevádzkovateľa prevádzkový poriadok, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi

nebola sporná a súdu je známa z úradnej činnosti, ešte neznamená, že si tento spôsob a podmienky nemohol prevádzkovateľ určiť iným spôsobom, javí ako právne neudržateľný.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný v danom prípade rozhodol vo veci na základe nedostatočne vykonanom skutkovom stave a jeho nesprávnom právnom vyhodnotení. Z uvedených dôvodov pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods.3 veta prvá O.s.p. zmenil a žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods.2, písm. a/, c/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 250k ods.1 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby a odvolania - 70,- eur x 2, a právnym zastúpením advokátom za 4 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní, odvolanie proti rozsudku - 2 x 60,07 eur + 2 x 64,53 eur + režijný paušál 2 x 7,81 eur + 2 x 8,39 eur + DPH t. j. 56,32 eur + strata času 4 polhodiny x 13,98 eur + DPH t.j. 11,18 eur/, v celosti 545,02 eur, v zmysle jeho vyčíslenia, v súlade s § 11 ods. 4, v spojení s § 14 ods. 1, s § 16 ods. 3, s § 15 písm. b/, s § 17 ods. 1 a s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov v znení neskorších predpisov. Žalovaný je povinný trovy konania zaplatiť žalobcovi na účet spoločnosti Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83. 022 01 Čadca, v zastúpení advokátom a konateľom JUDr. Jozefom Varmusom, PhD., v I., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX. VS: XX/XXXX v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.